

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27, Split

Pn 496/23-30

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu ovog suda Sandi Petričić, u pravnoj stvari tužitelja **MARKA LONČARA**, OIB: 06985582251, iz Kaštel Štafilića, Tadinac 20, zastupanog po pun. Ivani Opačak, odv. u Splitu protiv tuženika pod **1) AUTO KELIĆ d.o.o. KAŠTEL KAMBELOVAC**, OIB: 74917804310, Sibovica 28, zastupanog po pun. Anti Baliću, odv. u Kaštel Kambelovcu, pod **2) JANJE KELIĆ**, OIB: 53633138167, pod **3) JOSIPA KELIĆA**, OIB: 69123026658, pod **4) IVANA KELIĆA**, OIB: 16444795558, tuženici pod 2), 3) i 4) iz Kaštel Lukšića, Sibovica 28 i pod **5) ANĐELKE BAN**, OIB: 39851714834, iz Dugopolja, Ulica sv. Mihovila 82, tuženici od 2) do 5) zastupani po pun. Darku Varnici, odv. u Kaštel Kambelovcu, **radi naknade štete**, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 5. ožujka 2026. g. u prisutnosti tužitelja sa zamjenikom pun., pun. tuženika pod 1) i zamjenikom pun. tuženika od 2) do 5), dana 12. lipnja 2026. g.,

p r e s u d i o j e

I.Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se tuženicima pod 1) Auto Kelić d.o.o. Kaštel Kambelovac, OIB: 74917804310, pod 2) Janji Kelić, OIB: 53633138167, pod 3) Josipu Kelićau, OIB: 69123026658, pod 4) Ivanu Keliću, OIB: 16444795558, i pod 5) Anđelki Ban, OIB: 39851714834, u roku od 15 dana na ime naknade štete solidarno isplatiti tužitelju Marku Lončaru, OIB: 06985582251, iznos od 3.530,71 EUR sa zateznom kamatom propisanom zakonom koja na iznos od:

-3.367,96 EUR teče od 12. studenog 2019. g. do isplate i
-162,75 EUR teče od 1. prosinca 2017. g. do isplate."

II.Dužan je tužitelj u roku od 15 dana isplatiti tuženiku pod 1) na ime parničnog troška iznos od 1.600,00 EUR sa zateznom kamatom propisanom zakonom koja teče od 12. lipnja 2026. g do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka

primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

Dužan je tužitelj u roku od 15 dana isplatiti tuženima od 2) do 5) na ime parničnog troška iznos od 2.250,00 EUR sa zateznom kamatom propisanom zakonom koja teče od 12. lipnja 2026. g do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

Obrazloženje

Tužitelj je ustao tužbom pred ovim sudom dana 12. studenog 2019. g. protiv tuženika pod 1) Auto Kelić d.o.o. Kaštel Kambelovac i pod 2) Slavka Kelića, koja je evidentirana pod brojem Pn 633/19, u kojoj je naveo da je dana 1. prosinca 2017. g. došao u trgovinu tužitelja pod 1) u namjeri zamijeniti kupljeni akumulator, da mu je tuženik pod 2) odbio zamijeniti akumulator na način da ga je prvo verbalno, a odmah potom i fizički napao pokušavajući ga izgurati iz trgovine i pri tome mu zadao tjelesne ozljede. Opisanim radnjama tuženika pod 2) u prostorijama tuženika pod 1) za vrijeme trajanja radnog vremena da je tužitelju nastala šteta zbog prava osobnosti i to povrede prava na tjelesno i duševno zdravlje te šteta radi potrebe tuđe njege i pomoći. Predloženo je donošenje presude kojom će se tuženike pod 1) i 2) obvezati isplatiti solidarno tužitelju na ime pravične naknade štete ukupan iznos od 26.500,00 kn s pripadajućim kamatama.

U odgovoru na tužbu tuženik pod 1) se usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu te je izjavio kako poriče sve navode tužbe. Posebno se usprotivio visini zahtjeva te naveo da nema osnova za solidarnu odgovornost tuženika.

U odgovoru na tužbu tuženik pod 2) se usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu navodeći da ne osporava da je dana navedenog u tužbi tužitelj bio u prostoru tuženika pod 1) ali je porekao sve navode u pogledu bilo kakvog verbalnog i fizičkog sukoba. U pravomoćnoj presudi Prekršajnog suda u Splitu broj Pp J 5142/17 od 31. siječnja 2018. g. da je utvrđeno kako nije bilo narušavanja javnog reda i mira na način kako je to opisao tužitelj u tužbi. Opreza radi i ovaj se tuženik usprotivio visini zahtjeva.

Rješenjem broj Pn 633/19 od 8. svibnja 2023. g. utvrđeno je da je u ovoj pravnoj stvari nastupio prekid postupka jer je sud obaviješten da je tuženik pod 2) Slavko Kelić preminuo. Postupak je nastavljen rješenjem broj Pn 633/19 od 2. rujna 2023. g. te su kao tuženici od 2) do 5) označeni nasljednici pok. Slavka Kelića: supruga Janja, sinovi Josip i Ivan i kćer Anđelka Ban. Predmet je dobio novi broj Pn 496/23.

Tužbeni zahtjev konačno je uređen podneskom od 20. studenog 2025. g. te je tužitelj na ime naknade štete zatražio od tuženika pod 1), 2), 3), 4) i 5) solidarno isplatu ukupnog iznosa od 3.530,71 EUR s pripadajućim kamatama.

U postupku su izvedeni dokazi pregledom cjelokupne medicinske dokumentacije za tužitelja, nalaza i mišljenja privatno angažiranog specijaliste sudske medicine dr. Šimuna Anđelinovića od 25. ožujka 2019. g. i predmeta Prekršajnog suda u Splitu broj Pp J 5142/17. Sud je izveo dokaz saslušanjem tužitelja i pravnog prednika tuženika pod 2), 3), 4) i 5), z.z. tuženika pod 1), tuženika pod 3) koji je saslušan kao svjedok, svjedokinje Marije Lončar te vještačenjem po vještacima dr. Danči Tripalo, ortopedu i dr. Sanji Batina, psihijatru.

Stranke su popisale parnični trošak.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Predmet ovog postupka je zahtjev za naknadu štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje te naknade materijalne štete koju je tužitelj trpio radi toga što mu je bila potrebna tuđa njega i pomoć. Ova šteta je, prema navodima tužbe, posljedica fizičkog napada danas pok. Slavka Kelića-pravnog prednika tuženika od 2) do 5) u prostorijama tuženika pod 1) na tužitelja dana 1. prosinca 2017. g. kojom prilikom ga je, prema riječima tužitelja, pravni prednik tuženika od 2) do 5) verbalno i fizički napao te mu zadao ozljede: kontuziju prstiju i otvorenu ranu ručnog zgloba, šake i glave.

Kako je tužitelj tužbom zatražio isplatu ukupnog iznosa od 26.500,00 kn (3.517,15 EUR) s pripadajućim kamatama na ime naknade ukupne štete, a podneskom od 20. studenog 2025. g. isplatu ukupnog iznosa od 3.530,71 EUR, tuženici su na ročištu od 5. ožujka 2026. g. izjavili kako se protive preinaci tužbe.

U odnosu na protivljenje tuženika preinaci tužbe nakon zaključenja prethodnog postupka treba navesti da je sud odlučio dopustiti preinaku tužbe iako je do preinake došlo nakon zaključenja prethodnog postupka. Prema odredbi čl. 190. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje ZPP) tužitelj može do zaključenja prethodnog postupka preinačiti tužbu. Prema st. 2. ove odredbe iznimno tužitelj može preinačiti tužbu do zaključenja glavne rasprave ako je bez svoje krivnje nije mogao preinačiti do zaključenja prethodnog postupka. Treba navesti da je u sudskoj praksi izražen stav da u sporovima za naknadu štete zbog povrede prava osobnosti u trenutku zaključenja prethodnog postupka, po prirodi stvari (jer nije proveden dokaz medicinskim vještačenjem), tužitelj ne može istaknuti potpuno određen tužbeni zahtjev u pogledu visine štete, već je to moguće učiniti tek tijekom postupka i to u pravilu nakon provedenog medicinskog vještačenja jer u trenutku podnošenja tužbe kao i u trenutku zaključenja prethodnog postupka tužitelj ne može sa sigurnošću znati opseg i visinu štete, radi čega je na pripremnom ročištu u pravilu i predloženo provođenje medicinskog vještačenja u smislu odredbe čl. 250. ZPP-a. U protivnom provedeno vještačenje ne bi imalo smisla, jer, ako je sudu potrebno stručno znanje kako bi mogao utvrditi opseg i visinu štete (čl. 250. ZPP-a), isto to je potrebno i tužitelju da bi mogao sastaviti tužbeni zahtjev, sukladno rezultatima provedenog vještačenja. Stoga je zaključak da je dopuštena preinaka tužbe u parnicama radi naknade štete radi povrede prava osobnosti nakon provođenja dokaza medicinskim vještačenjima dopuštena, s kojim se stavom u cijelosti slaže ovaj sud.

Budući da je u odgovoru na tužbu pravni prednik tuženika od 2) do 5) u potpunosti osporio da je na bilo koji način ozlijedio tužitelja, trebalo je raspraviti ovaj prigovor i utvrditi da li je uopće i kako došlo do ozljeđivanja tužitelja.

Prema odredbi čl. 1045. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15, dalje ZOO) koji se u ovoj pravnoj stvari primjenjuje temeljem odredbe čl. 1163. st. 1. tog Zakona, osoba koja drugom prouzroči štetu dužna ju je naknaditi ako ne dokaže da je šteta nastala bez njezine krivnje pri čemu se predmnijeva obična nepažnja (st. 2).

Da bi odgovorio na pitanje da li je pravni prednik tuženika od 2) do 5) uzrokovao tužitelju štetu, sud je saslušao tužitelja, pravnog prednika tuženika pod 2), 3), 4) i 5), z.z. tuženika pod 1) i tuženika pod 3) koji je saslušan kao svjedok te je pregledan predmet Prekršajnog suda u Splitu broj Pp J 5142/17.

Nakon pregleda prekršajnog predmeta prvo se trebalo osvrnuti na izjave sudionika incidenta u kojem je navodno ozlijeđen tužitelj: pok. Slavka Kilića i tužitelja.

U zapisniku o prvom saslušanju od 1. prosinca 2017. g. tužitelj (u svojstvu osumnjičenika počinjenog prekršaja protiv javnog reda i mira) je naveo da je dan prije incidenta u trgovini tuženika pod 1) kupio akumulator za skuter i s prodavačem (sinom vlasnika) tada dogovorio mogućnost zamjene ukoliko mu akumulator ne bude odgovarao što da se i dogodilo pa da je sutradan pokušao zamijeniti akumulator ali da mu je tada prisutni Slavko Kelić kazao kako to nije moguće jer da je za prodani akumulator već ispunjen garantni list, da je Kelić u jednom trenutku izvadio novac i bacio mu ga na pult te mu rekao da izađe iz trgovine, da je nakon toga počeo bacati akumulatore po pultu, došao s druge strane pulta, uhvatio tužitelja rukama u predjelu prsa te ga odgurao na "stalažu" (policu) koja se tužitelju nalazila iza leđa, te ga ponovno silom išao izbaciti iz trgovine, kojom prilikom da je tužitelj zadobio ozljedu donje vilice (ogrebotinu na desnoj strani brade) i ogrebotinu na šaci lijeve ruke te je odmah otišao do Policijske postaje u Kaštel Sućurcu.

Pravni prednik tuženika od 2) do 5) ispričao je policijskim službenicima drugačiju priču: naveo je da je u njegovu trgovinu tužitelj pristupio obrativši mu se agresivno radi zamjene akumulatora, da je kupcu izvadio na pult pet akumulatora da izabere, da je tužitelj u ruke uzeo dva akumulatora te ih je podigao, na taj postupak da je kupcu rekao da akumulatore ostavi, ali da to kupac nije htio pa da ga je uhvatio za ruke i spustio akumulatore na pult. Radi agresivnosti i neodlučnosti da je tužitelju vratio novac i rekao mu da napusti radnju, sve uz viku, galamu i vrijeđanje od strane tužitelja. Kazao je da je stekao dojam da ga tužitelj želi udariti te je na kraju dodao da tužitelja nije "ni taknuo".

U službenoj bilješci od 1. prosinca 2017. g. prenesene su interpretirane izjave sudionika incidenta.

Policijski službenici pristupili su 1. prosinca 2017. g. i na Hitni kirurški prijem KBC Split gdje nisu više zatekli tužitelja ali su od medicinskog osoblja saznali da je

pušten kući uz dijagnoze lakih tjelesnih ozljeda: udarac u lijevu šaku, udarac u treći prst lijeve šake i ogrebotine po licu.

Tužitelj je saslušan i pred prekršajnim sucem te je izjavio da je, upravo suprotno navodima Slavka Kelića, upravo Slavko Kelić bio uzrujan, da na njega nije vikao niti ga vrijeđao, da mu je novac bačen zgužvan na pult i nakon toga da je fizički napadnut na već opisan način. Slavko Kelić je u ovoj fazi postupka u svom iskazu sucu naveo da je tužitelj od pet ponuđenih akumulatora jedan podigao u zrak i njim zamahnuo prema njemu, da mu je na to vratio novac i rekao da napusti trgovinu na što je tužitelj počeo vikati. Ponovio je da tužitelja nije ni dotakao te da ne zna kako je zadobio ozljede koje je opisao.

Presudom broj Pp J 5142/17 od 11. siječnja 2018. g. oba su okrivljenika oslobođena optužbe uz obrazloženje kako su iznijeli oprečne verzije događaja te da nije bilo dokaza temeljem kojih bi se činjenično stanje moglo rasvijetliti.

Na ročištu od 10. studenog 2021. g. saslušani su u ovom predmetu tužitelj, prednik tuženika od 2) do 5) i z.z. tuženika pod 1) Janja Kelić, koja je nakon smrti tuženika Slavka Kelića označena kao tužena pod 2). Sud je saslušao i svjedokinju Mariju Lončar, suprugu tužitelja i svjedoka Josipa Kelića, koji je nakon nastavka postupka označen kao tuženik pod 3).

Tužitelj je u svom iskazu, pozvan još jednom ispričati događaj u trgovini tuženika pod 1) te posebno se osvrnuti na navode pravnog prednika tuženika od 2) do 5) iz prekršajnog postupka, ponovio slijed dolaska u trgovinu i što je bilo dogovoreno vezano za mogućnost zamjene kupljene stvari te kazao da nije bio agresivan, da nije psuovao niti da se ponašao na način da je pravni prednik tuženika od 2) do 5) mogao zaključiti da ga tužitelj ima namjeru udariti, da je, upravo suprotno, pravni prednik tuženika od 2) do 5) na njega naletio odnosno da ga je gurnuo u "stalažu" tako da je ozlijedio lice i prst. Pojasnio je da je prst tako ozlijedio da je ostao deformiran odnosno da je pukla tetiva i da se to nikad nije ispravilo. Kazao je i da mu je na licu bilo krvi, da je zvao suprugu koja je zvala policiju, da je policija došla zaista brzo, a liječniku da je otišao tog dana u popodnevnim satima. Pojasnio je i situaciju guranja u "stalažu" pa je naveo da se nalazio ispred pulta, a pravni prednik tuženika od 2) do 5) iza pulta, da je nakon toga pravni prednik tuženika od 2) do 5) izašao iz pulta, došao ispred tužitelja, nasrnuo i gurnuo ga u bočno postavljenu "stalažu". Kazao je da se nije ozlijedio na način da je udario u "stalažu" već zato što je pravni prednik tuženika od 2) do 5) na njega svom snagom nasrnuo s dvije ruke, točnije da ga je gurnuo u prsa i da je do ozljede prsta došlo jer se tužitelj branio po rukama, a pravni prednik tuženika od 2) do 5) da je i dalje nasrtao. Tom događaju da nije nitko bio prisutan. Nakon što je došla policija u zaista vrlo kratkom vremenu da je otišao na prvu pomoć u Kaštel Stari svojim automobilom, a u popodnevnim satima na prvu pomoć u Split opet svojim vozilom jer je mogao, unatoč ozljedi, upravljati vozilom.

Pravni prednik tuženika od 2) do 5) na drugačiji je način opisao posjetu tužitelja dan prije incidenta nego što je to kazao u prekršajnom postupku sucu i prije toga službenicima policije, jer je kazao da je tužitelj dan ranije izjavio da će mu kupljeni akumulator sigurno odgovarati radi čega je bio aktiviran na način da je u njega ulivena kiselina. Tužitelj da je sutradan već s vrata počeo vikati i psovati, ali da

je i unatoč tome pokušao riješiti problem tako da je pozvao tužitelja da sam izabere akumulator koji bi mogao stati u kućište njegovog motora koje je donio sa sobom ali da mu je unaprijed kazao da takav akumulator nemaju u trgovini. Radi toga da je na pult poslagao pet akumulatora i da je tužitelj digao dvije baterije, u svaku ruku po jednu i tako ih držeći kazao da bi najradije pravnog prednika tuženika od 2) do 5) "zatukao kao zmiju" da je tri godine mlađi. U tom trenutku da je u radnju došla supruga koja je bila u kancelariji i vidjela tužitelja s baterijama u zraku. Nakon toga da je tužitelj sam izašao iz radnje, što da je supruga pravnog prednika tuženika od 2) do 5) vidjela, tako da nije bilo nikakvog guranja, nije tužitelju novac bacio nego mu je novac vrati, te konačno, da nije uopće izašao iz pulta.

Sud je saslušao suprugu pravnog prednika tuženika od 2) do 5), koja je i z.z. tuženika pod 1), a nakon smrti supruga i tužena pod 2) i koja je u svom iskazu navela da se nalazila u kancelariji koja ima stakleni prozor tako da je vidjela tužitelja i čula cijelu raspravu, da je imala povjerenja u to da će suprug riješiti problem, pogotovo što se radilo o starijem čovjeku, pa da nije izlazila iz kancelarije. Međutim, kad je primijetila da tužitelj u obje ruke drži akumulatore da je ipak izašla iz kancelarije i čula rečenicu da bi tužitelj suprugu razbio glavu kao zmiji da je tri godine mlađi koja ju je zaprepastila, a pogotovo kad je kaže starija osoba. Nadalje, da je vidjela da je suprug uzeo akumulatore i spustio ih na pult bez da je tužitelja uhvatio za ruke. Kazala je da je i sama procijenila da je postojala opasnost da se razbije staklo na pultu ili da tim akumulatorima tužitelj nešto drugo napravi pa da joj je taj potez supruga bio jasan. Nakon toga da je i ona kazala tužitelju da napusti dućan, to da mu je rekao i njen suprug pa da je tužitelj izašao, pri čemu da nije bilo guranja ni naguravanja niti ga je suprug dotakao jer uopće nije napustio pult, nego je ostao iza pulta s tim da se možda pomakao do sredine pulta. Tužitelj da nije govorio istinu kad je u iskazu kazao da tijekom incidenta nije bilo nikog drugog u dućanu, jer da ju je vidio kad je izašla iz kancelarije i došla iza pulta. Akumulatori koje je držao tužitelj da nemaju ručke te je izgledalo da će ih tužitelj baciti ili na pult ili na njenog supruga.

Svjedokinja Marija Lončar nije vidjela događaj u kojem je navodno ozlijeđen njen suprug i to je odmah kazala sudu već je sudu ispričala ono što je čula od tužitelja da se dogodilo, što ovom sudu nije moglo olakšati rasvjetljavanje okolnosti incidenta odnosno da li je radnjama pravnog prednika tuženika od 2) do 5) došlo do ozljeđivanja tužitelja. Općenito je kazala da njen suprug nije osoba koja inače u komunikaciji nastupa na način kako je to opisao pravni prednik tuženika od 2) do 5) odnosno da nije agresivan.

Ipak vrijedno je spomenuti dio iskaza ove svjedokinje: da je po priči tužitelja on nastupio odmah na način da je zatražio da pravni prednik tuženika od 2) do 5) pozove sina i da mu je rekao da mu mora zamijeniti akumulator. Akumulatore da je zaista pravni prednik tuženika od 2) do 5) poslagao na pult ali da njen suprug nije znao koji mu odgovara. Tužitelj da joj je kazao da se ozlijedio u naguravanju odnosno prilikom guranja u "stalažu", da je vidjela da ima ogrebotine na licu i da mu je ozlijeđena ruka u dijelu nadlanice, a posebno prsta. Suprug da nije spominjao nikakvo dizanje i spuštanje akumulatora.

Svjedok Josip Kelić, sada tuženik pod 3), u svom je iskazu potvrdio da je upravo on dan ranije tužitelju prodao bateriju. Detaljno je opisao da je tužitelju

trebala baterija za skuter, da ga je pitao za marku i kubikažu vozila da bi odredio koliko mu amper sati treba imati baterija, da mu je objasnio i proceduru jer se, samo u slučaju da baterija po dimenzijama odgovara skuteru, u nju ulijeva kiselina, čime je proces započeo i baterija se više ne može vratiti. Zato je prije ulijevanja kiseline još jednom pitao tužitelja je li siguran da mu dimenzije odgovaraju, a on je rekao da je siguran. I nakon toga da je otišao pitati oca hoće li uliti kiselinu i otac mu je rekao da ulije. Tužitelju je objasnio da se u tom slučaju popunjava garancija i izdaje račun i da nema povrata. Kad je sutradan tužitelj došao vratiti bateriju svjedok je kazao da nije bio u prodajnom prostoru nego u skladištu udaljenom 4-5 metara od ulaza u poslovni prostor tako da je čuo cijeli incident. Tužitelj da je odmah došao vičući da mu akumulator ne odgovara te je tražio zamjenu. Od psovki je čuo da je tužitelj opsovao Boga i mater i nazvao oca kurvinim sinom, a otac da je pokušao smiriti situaciju i objasniti zašto se akumulator ne može vratiti. Da bi spriječio daljnje probleme ipak da je dao tužitelju izabrati koji će akumulator uzeti u zamjenu. Te baterije da se inače nalaze ispod pulta, a otac da ih je poslagaao na pult i to par baterija od otprilike 4-5 amper sati koliko je odgovaralo za skuter tužitelja. U tom trenutku da je izašao iz skladišta i vidio da tužitelj u rukama drži dva od tih ponuđenih akumulatora, a da otac spušta te baterije. Te baterije da teže maksimalno 4 kg. Nakon što je otac spustio te baterije da je zamolio tužitelja da napusti dućan i vratio mu je novac. Istaknuo je da je čuo da je tužitelj rekao da bi ocu razbio glavu da je mlađi i to u svađi dok je držao te baterije. Između njegovog oca i tužitelja da nije došlo do fizičkog kontakta niti do naguravanja. Da je do toga došlo da bi sigurno s polica popadale stvari jer su police s obje strane pulta.

Iz iskaza parničnih stranaka, i to tužitelja, ranijeg tuženika pod 2), odnosno pravnog prednika tuženika od 2) do 5), z.z. tuženika pod 1), koja je nakon nastavka postupka i tužena pod 2) i svjedoka Josipa Kelića (koji je nakon nastavka postupka tuženik pod 3)) i svjedokinje Marije Lončar sud je zaključio da je tužitelj u poslovni prostor tuženika pod 1) dana 1. prosinca 2017. g. došao zamijeniti kupljeni akumulator (bateriju) za skuter dan ranije, nastupajući svadljivo i s dozom agresije, jer je to sudu, makar i nesvjesno, potvrdila i njegova supruga kad je ispričala da je njen suprug zatražio da pravni prednik tuženika od 2) do 5) pozove sina, obrativši mu se riječima da mu mora zamijeniti akumulator.

Tužitelj se, po ocjeni suda, ponašao kao nezadovoljni kupac, isprovocirao je konflikt jer nije prihvatio razumno objašnjenje pravnog prednika tuženih od 2) do 5) i njegovog sina zašto se kupljeni akumulator više ne može zamijeniti, koje je objašnjenje ovom sudu logično i uvjerljivo. Radi takvog nastupa, pravni prednik tuženika od 2) do 5), koji je zasigurno imao dugo i bogato iskustvo s nezadovoljnim kupcima, popustio je traženju tužitelja i ponudio mu izbor akumulatora posloživši ih na stakleni pult, što proizlazi iz iskaza svih sudionika incidenta. Sud je, naime, prihvatio da su incidentu svjedočili supruga pravnog prednika tuženih od 2) do 5) i njegov sin i to supruga iz prostora kancelarije neposredno do prodajnog prostora tako da je dio incidenta mogla čuti, a dio i vidjeti, a sin iz prostora skladišta koji je mogao čuti galamu i viku. Supruga i sin pok. Slavka Kelića svjedočili su o ponudi i slaganju akumulatora na pult poslovnog prostora, a što se tiče tužitelja on to u iskazu pred ovim sudom nije spomenuo niti jednom riječju, ali je u svom prvom iskazu službenicima policije jasno rekao da je u jednom trenutku pok. Kelić izvadio novac i bacio ga na pult, rekao mu da izađe iz trgovine te da je nakon toga počeo bacati akumatore po pultu, čime je, opisujući incident na drugačiji način, potvrdio

da su se na pultu ipak u jednom trenutku incidenta našli akumulatori, što je sud ocijenio kao potvrdu navoda pok. Slavka Kelića i njegove supruge i sina.

Sud nije prihvatio navod tužitelja da je pravni prednik tuženika od 2) do 5) počeo bacati akumulatore na pult, jer, prije svega, teško je zamisliti da bi vlasnik trgovine na stakleni pult bacao akumulatore koje prodaje te, drugo, pravni prednik tuženika od 2) do 5) ovom sudu nije ostavio dojam nerazumne i agresivne osobe koja bi bila sposobna postupiti prema tužitelju, kao starijoj osobi, na način na koji je opisao tužitelj, počevši od bacanja akumulatora, gužvanja novca, naguravanja i općenito agresivnog ponašanja.

Tužitelj je negirao da je dva od ponuđenih akumulatora digao rukama u zrak, a pok. Slavko Kelić, njegova supruga i sin naveli su u iskazima da je to tužitelj učinio, jer su to vidjeli, supruga izašavši iz kancelarije i sin izašavši iz skladišta radi vike i galame, i da je izgledalo da bi tim akumulatorima mogao nanijeti štetu, pa da je pok. Slavko odlučio situaciju riješiti tako da te akumulatore spusti na pult.

Prema ocjeni suda, situacija je, a sud je prihvatio navode tuženika da je tužitelj dva od pet akumulatora u stanju bijesa i agresije podigao u zrak, eskalirala tako da je zaista moglo doći do nenamjernog fizičkog kontakta pok. prednika tuženika od 2) do 5), kojeg pravni prednik tuženika od 2) do 5) nije bio niti svjestan, i tužitelja jer je su tužitelju zabilježene povrede na hitnoj pomoći u Kaštel Starom (površinske ogrebotine lijeve polovice brade, površinske oguljotine oba dlana, tupa ozljeda trećeg prsta lijeve šake koji se ne može savinuti) i Splitu (oteklina i bolnost u području trećeg prsta lijeve šake s urednim tetivnim funkcijama, manja ogrebotina na bradi) i to primjerice prilikom otimanja tužitelja spuštanjem baterija, ali taj postupak pravnog prednika tuženika od 2) do 5), po ocjeni ovog suda, predstavlja postupanje u nužnoj obrani kako bi otklonio protupravni napad tužitelja.

Prema odredbi čl. 1052. st. 1. ZOO-a tko u nužnoj obrani prouzroči štetu napadaču nije dužan naknaditi je, osim u slučaju prekoračenja nužne obrane. Radi se o zakonom propisanom slučaju isključenja odgovornosti štetnika, u kojem slučaju se protupravna nedopuštena radnja smatra dopuštenom. ZOO ne određuje pojam nužne obrane pa građanskopravni sadržaj pojma nužne obrane odnosno prekoračenja nužne obrane treba utvrditi u skladu s primjenom odgovarajućih krivično pravnih odredaba.

Tako prema odredbi čl. 12. st. 2. Kaznenog zakona (Narodne novine broj 125/11, 144/12, 56/15, 61/15 i 101/17) nužna je ona obrana koja je prijeko potrebna da se od sebe ili drugoga odbije istodobni ili izravno predstojeći protupravni napad.

Tužitelj je u postupku navodio da je potpuno nerealno zamisliti njega kao napadača, a s obzirom da je u vrijeme incidenta imao 78 godina, te da uopće nije mogao podignuti u svaku ruku po jedan akumulator, a tuženik pod 3) kazao je da se radilo o akumulatorima težine do 4 kg. Takav navod tužitelja sud nije prihvatio jer kod osoba u stanju intenzivne i eksplozivne ljutnje i gubitka kontrole, u kojem se stanju po ocjeni ovog suda nalazio tužitelj, može doći do trenutnog i značajnog porasta fizičke snage, jer su općepoznati slučajevi kada ljudi u opasnosti mogu podignuti teret koji inače u mirnom stanju ne mogu podignuti. Sasvim je moguće da se osoba pri tom i ozlijedi i da joj to postane jasno tek kasnije, jer tijekom napada

bijese nije ni osjetila da je došlo do neke tjelesne povrede, što potvrđuje tužiteljeva samostalna vožnja automobilom neposredno nakon nezgode na hitnu pomoć u Kaštela i u popodnevnim satima u Split.

Dakle, potpuno je moguće da se tužitelj sam ozlijedio podižući u navali bijesa teške predmete koje u mirnom stanju nikad ne bi mogao lagano podignuti, a pogotovo svojom lijevom rukom koju je u mladosti ozlijedio u području malog prsta i na kojoj je imao operaciju koja nije dobro prošla, a prema nalazu i mišljenju vještakinje ortopedske struke, odnosno istom rukom koja je ozlijeđena i ovom prilikom.

Stoga je ocjena suda da je pravni prednik tuženika od 2) do 5) postupao u cilju odbijanja istodobnog protupravnog napada i da nije odgovoran za eventualnu štetu nastalu tužitelju. Pri tom sud misli isključivo na ogrebotine. Što se tiče oguljotina na oba dlana koje tužitelj uopće nije spomenuo jer je spominjao samo krv na licu i ozljede prsta, vještakinja ortopedske struke navela je da je prst "nabijen" i da je za to potrebna određena sila koja uzrokuje puknuće tetive. Prema ocjeni suda povredu prsta i oguljotine dlana tužitelj je mogao, nepažnjom i nesmotrenim postupkom prilikom dizanja akumulatora, prouzročiti sam sebi.

Iz navedenih razloga tužbeni zahtjev je sud ocijenio u cijelosti neosnovanim kako prema tuženicima od 2) do 5), kao nasljednicima ranijeg tuženika pod 2) pok. Slavka Kelića kojeg je tužitelj označio direktnim štetnikom tako i prema tuženiku pod 1) čija odgovornost nije objašnjena, a sud je protumačio da je tužitelj tužbom obuhvatio i ovog tuženika kao poslodavca pok. Slavka Kelića i to temeljem odredbe čl. 1061. ZOO-a, koja propisuje da za štetu koju zaposlenik u radu ili svezi s radom prouzroči trećoj osobi odgovara poslodavac kod kojeg je radnik radio u trenutku prouzročenja štete, osim ako dokaže da su postojali razlozi koji isključuju odgovornost zaposlenika (o čemu se upravo i radi u ovom predmetu).

Prije svega, tužitelj nije dostavio nikakve dokaze da je pravni prednik tuženika od 2) do 5) bio zaposlenik tuženika pod 1), a drugo, treba ponoviti da, s obzirom da je ocijenjeno da pravni prednik tuženika od 2) do 5) nije odgovoran za štetu eventualno nastalu tužitelju, nema ni odgovornosti za drugoga.

U slučaju drugačijeg pravnog stava, te u cilju skraćivanja postupka sud je odlučio interpretirati i dokaze koji su izvedeni radi utvrđivanja visine štete koju je pretrpio tužitelj.

Prije prelaska na dokaze vještačenjima koji su provedeni potrebno je uvodno navesti da bi, opet u slučaju ocjene da je pravni prednik tuženika od 2) do 5) bio odgovoran za štetu koju je trpio tužitelj, u primjeni objektivna koncepcija štete, jer je prema odrebi čl. 1046. ZOO-a šteta povreda prava osobnosti što znači da šteta nastaje samom povredom nekog prava osobnosti, a posljedice takve povrede koje se očituju u fizičkoj i/ili duševnoj boli, predstavljaju kvalifikatorne okolnosti koje utječu na visinu pravične novčane naknade, a u skladu s odredbom čl. 1100. ZOO-a. Zaštićena prava osobnosti samo su primjerice nabrojana u odredbi čl. 19. st. 2. ZOO-a gdje se spominje pravo na život, tjelesno i duševno zdravlje, ugled, čast, dostojanstvo, ime, privatnost osobnog i obiteljskog života, slobodu i dr.

Prema riječima vještakinje ortopedske struke Danči Tripalo, koja je obavila i klinički pregled tužitelja u uvjetima sudnice prije davanja nalaza i mišljenja, prilikom prijema na HKP KBC u Splitu kod tužitelja je opisana oteklina i bolnost u području trećeg prsta lijeve šake te manja ogrebotina na bradi, RTG nije pokazao znakove koštane traume, na redovitim kontrolama kod plastičnog kirurga utvrđeno je da se radi o puknuće ekstenzorne tetive trećeg prsta tako da se završni članak trećeg prsta ne može podignuti radi čega je tužitelj nosio udlagu za treći prst očekujući da će se na taj način povreda sanirati. Navela je da tužitelj nije prihvatio predloženu operaciju radi ranijeg lošeg iskustva te da je, usprkos nošenju longete i fizikalnoj terapiji koju je tužitelj više puta obavljao, krajnji distalni zglobov srednjeg prsta ostao flektiran odnosno trajno savinut: bez pokreta i praktički u kontrakturi. Na intervenciju pun. tužitelja vještakinja je detaljnije pregledala medicinsku dokumentaciju te se nakon toga ispravila i navela da se u nalazu plastičnog kirurga od 6. veljače 2018. g. spominje kirurški zahvat ukočenja zglobova: postupak kada se hrskavica zglobova makne koji spada u operacije i koji se naziva artrodeza, ali da taj zahvat tužitelju nije napravljen nego da je samo stavljena žica što isto predstavlja zahvat koji se tretira operacijom, a 26. ožujka 2018. g. ta je žica izvađena, nakon čega je u nalazu od 9. travnja 2018. g. zabilježeno da je tužitelj nastavio s nošenjem udlage te je navedeno da se tužitelj javi u ambulantu ako se odluči za artrodezu, o čemu u spisu nema medicinske dokumentaciju.

Radi kontrakture zglobova odnosno potpune nemogućnosti pokreta tim zglobovom tužitelju je, po ocjeni vještakinje, umanjena životna aktivnosti za 4% jer će tužitelj ulagati napore kod potrebe čvrstog držanja predmeta u toj šaci, kod svih preciznijih radova lijevom rukom, s tim da je tužitelj izjavio da se koristi lijevom i desnom rukom premda se koristi više desnom. Vještakinja je procijenila da je tužitelj imao bolove u srednjem intenzitetu jedan dan i u slabom intenzitetu još 3 do 4 dana, a radi postavljanja žice bolove u jakom intenzitetu jedan dan, u srednjem intenzitetu jedan tjedan te u slabom intenzitetu još 3 tjedna. Tuđa njega i pomoć je tužitelju bila kratko potrebna i to samo kod nekih radnji dok je nosio udlagu u procijenjenom trajanju 5 dana po 1 sat dnevno, a zbog žice ta pomoć da mu je bila još dodatno potrebna kod obavljanja osobne higijene tako da je ukupno tužitelju tuđa njega i pomoć bila potrebna pet tjedana po jedan sat dnevno. Navela je da je kod tužitelja prisutna naruženost u blagom stupnju, vidljiva trećoj osobi kad se zagleda i uoči da tužitelj ne može skroz ispružiti prst.

Vještakinja psihijatrijske struke dr. Sanja Batina je u svom nalazu i mišljenju navela da je tužitelj u trenutku povrede doživio primarni strah jakog intenziteta u trajanju od 1 do 2 min, da se nastavio sekundarni strah jakog intenziteta 4 dana, potom u srednjem intenzitetu u trajanju od 10 dana, nakon čega se nastavio strah od blažeg intenziteta u trajanju od 4 do 6 tjedana. Navela je da se ponovno reaktivirao strah jakog intenziteta u trajanju od 1 dan prije i 1 dan poslije indiciranog operativnog zahvata i strah u trajanju od 1 dana, a zbog vađenja metalne igle iz srednjeg prsta lijeve šake.

Prema odredbi čl. 1100. ZOO-a u slučaju povrede prava osobnosti sud će, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema. Pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojem služi ta naknada,

ali i o tome da se njom ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom naravi i društvenom svrhom.

Da je došlo do odlučivanja o visini pravične novčane naknade koja bi pripadala tužitelju sud bi vodio računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, jer su to upravo osnovne kvalifikatorne okolnosti o kojima ovisi visina novčane satisfakcije, odnosno o duljini i intenzitetu fizičkih bolova i straha kojima je bio izložen tužitelj, o tome da se radi o osobi rođenoj 1939. g. te da su ostale posljedice oštećenja jednog zgloba lijeve ruke kojom se tužitelj više neće moći služiti bez ulaganja dodatnih napora, prilikom čvrstog držanja predmeta u toj šaci te kod svih preciznijih radova lijevom rukom te da je vidljivo da je taj zglob ukočen što predstavlja zaista blagu naruženost.

Radi svega navedenog tužitelju bi sud kao visinu pravične novčane naknade radi povrede prava osobnosti na fizičko i duševno zdravlje priznao iznos od 2.900,00 EUR, dok bi u preostalom dijelu za zatraženi iznos od 467,96 EUR s pripadajućim kamatama tužbeni zahtjev bio odbijen kao neosnovan. Na dosuđeni iznos glavnice tužitelju bi pripadala zatezna kamata od dana podnošenja tužbe odnosno od 12. studenog 2019. g., kako je i zatraženo, a budući da prema odredbi čl. 1103. ZOO-a obveza pravične novčane naknade dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga.

Tužitelju bi, nadalje, sud radi toga što mu je bila potrebna tuđa njega i pomoć u ukupnom trajanju od 35 sati, što bi uz cijenu sata od 35,00 kn, a prema podacima Doma za starije i nemoćne osobe Lovret o cijeni pružanja tuđe njega i pomoći nemedicinskog karaktera u kući u spornom razdoblju, iznosilo 162,59 EUR, pa bi u tom dijelu zahtjev tužitelja bio prihvaćen, a u preostalom dijelu, za isplatu iznosa od 0,16 EUR s pripadajućim kamatama zahtjev tužitelja bio neosnovan, a na dosuđeni iznos glavnice iz ove osnove bila bi priznata zatezna kamata počevši od 24. travnja 2018. g. do isplate jer je tada tužitelju prestala potreba za tuđom njegom i pomoći nakon vađenja igle iz prsta odnosno nakon proteka četiri tjedana od vađenja igle, a u preostalom dijelu, u kojem je na dosuđeni iznos glavnice tužitelj zatražio isplatu zatezne kamate koja teče od 1. prosinca 2017. g. do 24. travnja 2018. g., tužbeni zahtjev bio bi ocijenjen neosnovanim. Pri tom bi sud primijenio odredbu čl. 1095. st. 1. ZOO-a prema kojoj je osoba koja drugome nanese tjelesnu ozljedu ili naruši zdravlje dužna naknaditi mu troškove oko liječenja i druge potrebne troškove s tim u vezi, kao i zaradu izgubljenu zbog nesposobnosti za rad za vrijeme liječenja.

Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a, budući da je tužitelj u cijelosti izgubio spor pa ga je trebalo obvezati na isplatu troškova postupka kojima su bili izloženi tuženici.

Tuženiku pod 1), tako, valjalo je priznati trošak sastava odgovora na tužbu i podneska od 6. travnja 2024. g. i zastupanja na ročištima od 10. studenog 2021. g., 3. svibnja 2022. g., 29. listopada 2024. g. i 1. travnja 2025. g. po 100 bodova (ukupno 600 bodova), trošak zastupanja na ročištima od 7. rujna 2021. g., 5. studenog 2025. g. i 5. ožujka 2026. g. po 50 bodova (ukupno 150 bodova) i trošak zastupanja na ročištima od 26. rujna 2022. g. i 8. veljače 2024. g. po 25 bodova (ukupno 50 bodova).

Ukupan broj bodova od 800 potrebno je pomnožiti s vrijednošću boda iz Tbr. 54. Tarife o nagradama i naknade troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23, dalje Tarifa). Iznos koji se dobije na opisani način (1.600,00 EUR) predstavlja trošak kojem je bio izložen tuženik pod 1) i kako je trebala glasiti odluka o troškovima postupka u odnosu na ovog tuženika.

Tuženicima od 2) do 5), pak, trebalo je priznati trošak sastava odgovora na tužbu i podnesaka od 12. studenog 2024. g. i 2. listopada 2025. g. i zastupanja na ročištima od 10. studenog 2021. g., 3. svibnja 2022. g., 29. listopada 2024. g. i 1. travnja 2025. g. po 100 bodova (ukupno 700 bodova), trošak zastupanja na ročištima od 7. rujna 2021. g., 5. studenog 2025. g. i 5. ožujka 2026. g. po 50 bodova (ukupno 150 bodova) i trošak zastupanja na ročištima od 26. rujna 2022. g. i 8. veljače 2024. g. po 25 bodova (ukupno 50 bodova).

Ukupan broj bodova od 900 bilo je potrebno pomnožiti s vrijednošću boda iz Tbr. 54. Tarife. Iznos koji se dobije na opisani način (1.800,00 EUR) trebalo je uvećati za zatraženi PDV i tako dobiti iznos od 2.250,00 EUR koji predstavlja trošak kojem su bili izloženi tuženici od 2) do 5) i kako je trebala glasiti odluka o troškovima postupka u odnosu na ove tuženike.

Tuženicima nisu priznati troškovi zastupanja na ročištima od 6. studenog 2020. g., 30. ožujka 2021. g. i 13. veljače 2023. g. jer pun. tuženika na ova ročišta nisu pristupili.

Tuženicima od 2) do 5) nije priznat trošak sastava podneska od 19. prosinca 2024. g. jer taj trošak, po ocjeni suda, nije bio potreban radi vođenja parnice, a u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a.

Tuženicima nije priznat ni trošak sudskih pristojbi odgovora na tužbu jer obveza plaćanja pristojbe za odgovor na tužbu nastaje po pravomoćnom završetku postupka za svaku stranku razmjerno uspjehu u parnici, a prema odredbi čl. 4. t. 2. Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine broj 118/18 i 51/23).

Na dosuđeni iznos parničnog troška tuženicima je trebalo priznati i zatraženu zateznu kamatu propisanu zakonom koja, u skladu s odredbom čl. 151. st. 3. ZPP-a, tuženicima pripada od dana donošenja odluke do isplate, kako je i presuđeno te je sud u izreci presude odredio i stopu ove kamate.

U Splitu, 12. lipnja 2026. g.

S U D A C

SANDI PETRIČIĆ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba se podnosi nadležnom županijskom sudu, a putem ovog suda.

Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu na koje nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka (čl. 335. st. 7., 8., 9. i 11. ZPP-a).

Broj zapisa: **9-30889-55dea**

Kontrolni broj: **0c08c-47c0a-60468**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.